

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Русе, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Сирманов

Членове: Милена Пейчева
Александър И.

при участието на секретаря Вероника Якимова
в присъствието на прокурора Д. Р. К.
като разгледа докладваното от Свилен Сирманов Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20234500600142 по описа за 2023 година

Производството е по гл. XXI от НПК.

С Присъда № 1/12.01.2023 г., постановена по НОХД № 297/2022 г. по описа на Районен съд Бяла, подсъдимият А. С. С., роден на 13.04.1963 г., е признат за виновен в това, че на 26.01.2022 г. в гр. Бяла, обл. Русе, в условията на повторност управлявал моторно превозно средство – лек автомобил „Мерцедес Ц200 ЦДИ“ с рег. № *****, след употреба на наркотични вещества – метамфетамин, амфетамин и кокаин, поради което и на основание чл. 343б, ал. 4 във вр. с ал. 3, във вр. с чл. 54 и чл. 36 от НК го осъдил на наказание лишаване от свобода за срок от три години, което на основание чл. 58а, ал. 1 от НК във вр. с чл. 373, ал. 2 във вр. с чл. 372, ал. 4 от НПК, намалил с една трета и определил да изтърпи наказание лишаване от свобода за срок от две години и наложил наказание глоба в размер на 1 200 лева.

На основание чл. 343г във вр. с чл. 343б, ал. 4 във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 и чл. 49, ал. 2 от НК подсъдимият А. С. С. е лишен от право да управлява МПС за срок от пет години, като на основание чл. 59, ал. 4 от НК е приспаднато времето, през което е бил лишен по административен ред от това

право със ЗППАМ № 22-0247- 000008/27.01.2022 г. на Началника на РУ – Бяла при ОДМВР – Русе, считано от 31.01.2022 г.

На основание чл. 68, ал. 1 от НК е приведено за ефективно изтърпяване наложеното наказание лишаване от свобода със Споразумение № 23 от 24.06.2021 г. по НОХД № 189/2021 г. по описа на Районен съд – Бяла, в сила от 24.06.2021 г., в размер на десет месеца, чието изтърпяване е било отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години. Постановено е на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС да изтърпи наказанието лишаване от свобода при първоначален строг режим.

Със същата присъда на основание чл. 59, ал. 1, т. 1 от НК съдът е приспаднал времето, през което подсъдимият е бил задържан на основание чл. 64, ал. 2 от НПК, считано от 10.10.2022 г. до 12.10.2022 г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода. На същото основание е приспаднал и времето, през което спрямо подсъдимия е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 12.10.2022 г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

Съдът е постановил вещественото доказателство по делото тест-касета от „Drager DrugTest 5000 STK 7“, тест № 52 от 26.01.2022 г., след влизане на присъдата в сила, като такова без стойност, да бъде унищожено.

С посочената присъда, Районен съд – Бяла е осъдил подсъдимия А. С. да заплати в полза на държавата 551 лв. – разноси на досъдебното производство по сметка на ОДМВР – Русе, а в случай на служебно издаване на изпълнителен лист и 5 лв. държавна такса в полза на Районен съд – Бяла.

Недоволен от присъдата останал адв. Н. Б. от АК Русе, упълномощен защитник на подс. С., който я обжалва с молба да бъде изменена, като наложеното наказание бъде редуцирано с прилагане разпоредбата на чл. 55 от НК. Въззивната жалба съдържа оплаквания, които могат да се свържат с явна несправедливост на наложеното наказание като единствено отменително основание. Доказателствени искания не са направени.

Подсъдимият А. С. участва в съдебното заседание лично и с упълномощения си защитник – адв. Н. Б. от АК Русе. Защитникът поддържа въззивната жалба. Счита, че не е обсъдена индивидуалната и генералната

превенция, не е обсъдено дали се постигат целите на чл. 36 от НК и счита, че при липсата на мотиви в тази насока или съответно с такива, които са с неправилни логически изводи, се нарушава материалния закон, като наказанието спрямо подсъдимия е завишено. Изразява несъгласие с лошите характеристични данни на подсъдимия, с които съдът е мотивирал присъдата. Според защитата, в мотивите на първоинстанционния съд били изтъкнати пет отегчаващи обстоятелства, обосновали завишаване на наказанието, които обаче били неправилни.

В личната си защита и при дадената последна дума подс. С. заявява, че е отговорен човек, осиновил две дечица, помагал е на домове, бил е офицер в Българска народна армия, световен шампион, многократен републикански и балкански шампион. Признава, че е сгрешил, но е имало причина за това и е сметнал, че във времето се е изчистил от наркотика и затова е дал проба. Заявява желанието си да му бъде намалено наказанието, тъй като е осъзнал стореното от него.

В съдебно заседание ОП Русе редовно призована изпраща представител, който оспорва основателността на въззивната жалба и моли съда да я остави без уважение и да потвърди постановената присъда.

Съдът, след проверка на присъдата по основанията, посочени в жалбата и изцяло служебно на основание чл. 314, ал. 1 от НПК, констатира:

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, имащо право и интерес от обжалване и в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК, а разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие и се подкрепя от събраните по делото в хода на досъдебното производство гласни, писмени и веществени доказателства. Правилно районният съд е констатирал, че подсъдимият е бил правоспособен водач и притежава свидетелство за управление на МПС за категории „В“, „М“ и „АМ“ и за извършени нарушения на ЗДвП е наказван по административен ред шестдесет и седем пъти.

Подсъдимият А. С. С. е роден на 13.04.1963 г. в гр. Пещера, обл. Пазарджик, с адрес в с. Долна Студена, обл. Русе, ул. „Олимпи Панов“ № 16, български гражданин, със средно образование, разведен, безработен,

осъждан, ЕГН *****. Със Споразумение № 23 от 24.06.2021 г. по НОХД № 189/2021 г. по описа на Районен съд – Бяла, в сила от същата дата, подсъдимият е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК и му било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от десет месеца, отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години, а на основание чл. 343г, във вр. с чл. 343б, ал. 3 от НК, му било наложено наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от десет месеца, считано от 21.09.2020 г., което било изтърпяно на 21.07.2021 г. На 26.01.2022 г. подсъдимият С. управлявал лек автомобил марка „Мерцедес Ц200 ЦДИ“ с рег. № ***** по улиците на гр. Бяла, след като бил употребил наркотични вещества – амфетамин, метамфетамин и кокаин. Подсъдимият бил сам в автомобил и около 17:25 ч. се движил в посока от главен път I-5 Русе – Велико Търново (кръгово кръстовище) към централната част на гр. Бяла, като се приближавал към кръстовището на бул. „Стефан Стамболов“ с ул. „Цар Освободител“. В същото време свидетелите Г.Ц. И. и М.Й. И. – полицейски служители в РУ Бяла при ОДМВР Русе, осъществявали на кръстовището контрол по ЗДвП. Подс. С. възприел полицейските служители и се притеснил, тъй като бил употребил три вида наркотик, поради което спрял рязко и обърнал посоката на движение на автомобила обратно към кръговото кръстовище. Полицейските служители възприели движението на управлението от подсъдимия лек автомобил марка „Мерцедес Ц200 ЦДИ“ с рег. № ***** и веднага тръгнали със служебния автомобил след него, но на кръговото кръстовище изгубили видимост към следвания автомобил. По тази причина извършили обход в участък от главен път I-5 Русе – Велико Търново и след като същият не бил установен, се върнали в гр. Бяла. След това, около 17:40 ч. подс. С. продължавал да се движи с управлението от него автомобил, като преминал през кръстовището на бул. „Стефан Стамболов“ с ул. „Васил Левски“. В същото време полицейските служители, които се били върнали в гр. Бяла, забелязали лекия автомобил и веднага го последвали, като подали от служебния автомобил светлинен и звуков сигнал. Подсъдимият се насочил към пл. „Екзарх Йосиф I“, като започнал рисково да управлява автомобила, застрашвайки живота и здравето на останалите участници в движението. Полицейските служители следвали неотлъчно автомобила, като правили опити да го спрат, но подсъдимият минал през няколко улици и в резултат на рисковото управление на автомобила, се блъснал в бетонна ограда на ул. „11-

ти декември“ № 2. Служителите извършили проверка на водача, който не носел никакви документи, с изключение на СРМПС част II на лекия автомобил марка „Мерцедес Ц200 ЦДИ“ с рег. № *****. Самоличността на подсъдимия С. като водач на лекия автомобил била установена чрез дежурния на РУ – Бяла. По време на проверката на служителите им направило впечатление, че подсъдимият лъха на алкохол, държал се неадекватно и агресивно, поради което извършили проверка за употреба на алкохол с техническо средство, което отчело концентрация на алкохол от 0,83 на хиляда. След това била извършена проверка за употреба и на наркотични вещества с техническо средство „DrugTest 5000“, с фабр. № ARND-0002, което отчело положителен резултат за употреба на кокаин и метамфетамин. При така установеното, св. Г. И. съставил на подсъдимия общо четири акта: АУАН № 155585 за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, АУАН № 155586 за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП, АУАН № 155587 за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и АУАН № 155588 за нарушение на чл. 103 и чл. 147, ал. 1 от ЗДвП, които подсъдимият подписал без възражения. Били му издадени 2 броя талони за изследване с № 115179 и № 115180, като в последния подсъдимият записал, че не приема показанията на техническото средство и желае да бъде изследван за употреба на наркотични вещества чрез медицинско и химическо изследване. Служителите веднага задържали подсъдимия и го съпроводили до ФСМП – Бяла, където дал проби от кръв и урина за химическо изследване. Във връзка със съставения АУАН № 155586, на 27.01.2022 г. била издадена Заповед за прилагане на ПАМ № 22-0247-000008, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП му била наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на СУМПС“ за срок до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Същата била връчена лично на подсъдимия С. на 31.01.2022 г., когато същият предал и своето свидетелство за управление на МПС. В хода на разследването била изготвена токсикохимична експертиза, в заключението на която било посочено, че в кръвната проба на подсъдимия С. е установено наличие на метамфетамин, а в пробата му от урина – наличие на амфетамин, метамфетамин, кокаин и метаболити на кокаин.

Приетата за несъмнена фактическа обстановка по делото въззивният съд намира за безспорна. При нейното установяване решаващият

съд правилно и обосновано е приел и кредитирал както признанията, направени от страна на подсъдимия по реда на чл. 371, т. 2 от НПК, така и събраните в хода на досъдебното производство писмени и гласни доказателства, които ги подкрепят.

При правилно изяснена фактическа обстановка и след анализ на събраните по делото доказателства, районният съд е достигнал до законосъобразни и обосновани правни изводи, като е приел, че подсъдимият е осъществил от обективна страна престъпния състав по чл. 343б, ал. 4 във вр. с ал. 3 от НК, т. к. на 26.01.2022 г. по улици в гр. Бяла, обл. Русе, управлявал МПС – лек автомобил марка „Мерцедес Ц200 ЦДИ“ с рег. № *****, след употреба на наркотични вещества – метамфетамин, амфетамин и кокаин, установено по надлежния ред с техническо средство дрегер „DrugTest 5000“ с фабричен № ARND-0002, потвърдено и в заключението на токсикохимичната експертиза. Налице е квалифициращото обстоятелство на чл. 343б, ал. 4 от НК – при условията на повторност, тъй като подсъдимият е извършил деянието след като е бил осъден с влязло в сила от 24.06.2021 г. Споразумение № 23 по НОХД № 189/2021 г. по описа на Районен съд – Бяла, за деяние по чл. 343б, ал. 3 от НК и не е изтекъл срокът по чл. 30, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК. От събраните по делото доказателства се установява по категоричен начин както авторството на извършеното престъпно деяние, така и фактът, че подсъдимият е управлявал на 26.01.2022 г. в гр. Бяла, обл. Русе, МПС след употреба на високорискови наркотични вещества – метамфетамин, амфетамин и кокаин.

От субективна страна подсъдимият е извършил деянието с пряк умисъл, че управлява моторно превозно средство след като е употребил наркотични вещества и след като е осъждан за управление на МПС след употреба на наркотични вещества. Подсъдимият е съзнавал и общественотоопасния му характер, предвиждал е и настъпването на общественотоопасните последици и е целял тяхното настъпване. Следва да се има предвид, че като правоспособен водач на МПС, подсъдимият е запознат със забраната за управление на МПС след употреба на упойващи вещества и като е нарушил същата, правилно е признат от районния съд за виновен по така повдигнатото му обвинение и следва да му бъде наложено съответно наказание.

При индивидуализацията на наказанието на подс. С., за извършеното от него престъпление по чл. 343б, ал. 4 във вр. с ал. 3 от НК, съдът правилно е отчел като смекчаващи обстоятелства направеното още в хода на досъдебното производство признание на вината и изразеното съжаление за стореното. Правилно съдът е отчел и многобройните отегчаващи обстоятелства, каквито са лошите характеристични данни на подсъдимия предвид наличието на предходни осъждания, наложените 67 административни наказания за нарушения на ЗДВП, характеризиращи подсъдимия освен като системен нарушител на правилата за движение, но и като недисциплиниран и опасен водач на пътя, опитът му да осуети извършването на полицейската проверка, предприемайки рисково управление на автомобила, в резултат на което е причинил и ПТП, съчетаната употреба на наркотични вещества и алкохол, който макар и в концентрация от 0,15 на хиляда в кръвта да не представлява административно нарушение не може да бъде пренебрегнато.

Наказанието на подсъдимия е определено при условията на чл. 54 от НК, като съдът е наложил същото при превес на отегчаващите вината обстоятелства, в размер около средния предвиден от закона, отчитайки високата степен на обществена опасност на извършеното деяние и високата степен на обществена опасност на личността на подсъдимия, включително и като се има предвид обстоятелството, че последният е управлявал МПС след употреба на три вида наркотични вещества. Въззивният съд намира за справедливо наложеното наказание лишаване от свобода в размер на три години, което на основание чл. 373, ал. 2 във вр. с чл. 372, ал. 4 от НПК и във връзка с чл. 58а от НК е намалено с една трета, като е определено за срок от две години, както и глоба в размер на 1 200 лева. Законосъобразно и в съответствие с разпоредбата на чл. 343г във вр. с чл. 343б, ал. 2 във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 и чл. 49, ал. 2 от НК съдът е наложил и наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от пет години.

Тъй като подс. С. е извършил деянието в изпитателния срок на предходно осъждане с влязло в сила на 24.06.2021 г. Споразумение № 23 от 24.06.2021г. по НОХД № 189/2021 г. по описа на Районен съд Бяла за деяние по чл. 343б, ал. 3 от НК, с което му било наложено наказание лишаване от свобода за срок от десет месеца, чието изпълнение е било отложено за

изпитателен срок от три години, то на основание чл. 68, ал. 1 от НК решаващия съд обосновано и правилно е постановил привеждане на така отложеното наказание за ефективно изтърпяване. С оглед размера на наложените наказания, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС е определен първоначален строг режим за изтърпяването им.

Въззивният съд не споделя довода на защитника, че при индивидуализиране на наказанията са налице основания за приложение на разпоредбата на чл. 55 от НК, т. к не са налице изключителни или многобройни смекчаващи вината обстоятелства, когато и най-лекото, предвидено в закона наказание би се оказало несъразмерно тежко. Хипотезата на чл. 55 от НК предполага кумулативното проявление на горните две условия – наличие на изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства и убедителната констатация, че и най-лекото, предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко за подсъдимото лице. В разглеждания случай не само, че не е налице кумулативност на двете условия, но и липсва основание, за да се приеме изпълнението на което и да е от двете. Наличните смекчаващи вината на подс. С. обстоятелства са единствено признанието на вината и разкаянието за извършеното. Същите обаче не биха могли да бъдат преценени като многобройни или изключителни по смисъла на чл. 55 от НК. Самопризнанията на подсъдимия, предвид проведеното съкратено съдебно следствие, са отчетени от законодателя чрез задължението на съда да намали с една трета определеното наказание лишаване от свобода. Възможно е самопризнанието да се вземе предвид и като допълнително смекчаващо обстоятелство, както е сторено в случая, но това предполага самопризнанието да е от изключително значение за провежданото наказателно производство, каквато изключителност в настоящия случай не е налице. Намаляване на определения от решаващия съд размер на наказанието лишаване от свобода би било проява на неоправдано снизхождение към подсъдимия, с което не биха се постигнали целите на наказанието, насочени към коригиране поведението на подс. С. като водач на МПС.

Правилно първоинстанционният съд е приложил и разпоредбата на чл. 59, ал. 4 от НК като е зачел времето, през което подс. С. е бил лишен по административен ред от право да управлява МПС, считано от 31.01.2022 г.

Водим от горното и поради липса на основания за отмяна или

изменение на обжалваната присъда, същата следва да бъде потвърдена.

Мотивиран така и на основание чл. 338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 1 от 12.01.2023 г., постановена по
НОХД № 297/2022 г. по описа на Районен съд - Бяла.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____